

жената на Осмия от срам и болка между храстите и горчиво заплакала.

Когато Бащата пристигнал, топли капки кръв още капели от раните на Осмия, който мигом паднал в краката на баща си, разплакан и страдащ, да моли за прошка.

- Какво сте направили, безумци!? - възмутил се Бащата като осъзнал какво се е случило и ги видял безкрили. - Защо сте се обезкрилили? Нима не знаехте, че имам облог с Бащата на черните сили и черната мощ, който обеща, че ако успея да върна поне един от вас с крила след престоя ви на Земята, той ще пощади Слънчевата ни планета! Загубихте търпение и вярата си в мен, както е пердрекъл Той!

- Искаме да научим тайната на творението! Да притежаваме тук своята дарба! - казали в един глас седемте братя. - Открий ни я! Ние обезкрилихме съпругите и децата си! И цялото народено до днес население - и ти си длъжен да ни откриеш тази тайна! Трябваше да ни кажеш и за облога си с Бенг! Как ще останем да живеем на тази тъмна и студена планета?! Веднага ни върни!

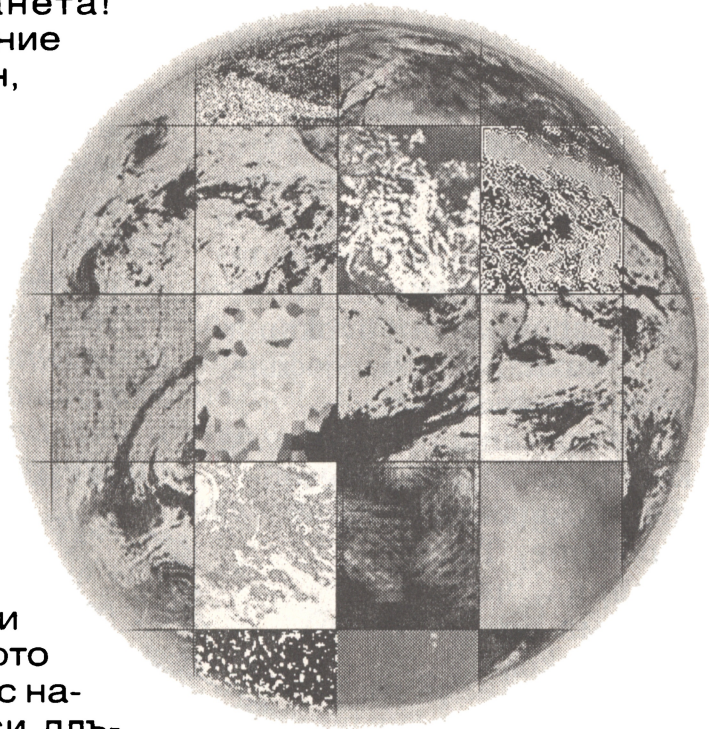
- Отсега нататък сами ще трябва да откриете тази тайна! - изрекъл огорчен Бащата. - Аз бях длъжен да спася нашата планета Кхам - сега вече вие стелишени от безсмъртие и поколенията ви също. Векове ще търсите тайната, но последствията от всичките ви творения ще тровят атмосферата, в която ще живеете и живоят ви ще става все по-кратък. Всичко, което ще сътворите, ще бъде само

във ваша вреда! Не мога да ви върна повече на нашата планета, вие сте обречени!

Той нямал желание повече да спори, но, като въздъхнал тежко, продължил:

- Оставете тук. Всеки материк, на който сте заселени, ще носи името на вашата жена. Материкът, на който живеят Евром и Еврома, ще се нарича Европа, материкът, където живеят Азром и Азрома ще бъде Азия, материкът на двамата близнака Амеромите - ще бъде Америка, а материкът на Афром и Афрома - Африка...

И така Бащата изредил до седмия. Когато до

шъл редът на Осмия, той се изправил и с болка и през сълзи се помолил на Баща си:

- Татко мой, ти не си загубил облога, защото моите наследници са все още крилати, така че отведи ни вкъщи. Аз не желая да получа материк, раздели го между братята ни или го унищожи! Нямам намерение да създавам нещастни същества и то безкрили! Зная, че никога няма да стигна до тайната на твоята дарба, нито до безсмъртието!

- Добре, благодаря ти, сине! - рекъл просълзен Бащата. - Ще отведа хората ти, но теб не мога да те

отведа... Ще унищожа осмия материк, но ти ще останеш тук, на Земята, защото без криле не мога да те

върна вкъщи... Ще живееш тук свободно, без материк, за да предизвикаш съчувствието и милосърдието на братята си. Отсега нататък Природата ще е твой дом. Ще те надаря със здраве и сила. Жена ти ще ражда лесно по пътищата. Децата ти ще бъдат весели и чевръсти, винаги чужди на този живот. Наричани с различни имена. Няма да се страхуват от омразата и пренебрежението на другите, защото в душите им няма да има място за отмъщение и омраза, а вяра в Мен. Нека те да напомнят с волността си за грешката, която направиха твоите братя.

- Благодаря ти, татко, че ще отведеш моите хора! Отсега нататък аз ще се наричам само Ром и ще живея по твоята повеля.

И така, оттогава седемте братя намразили осмия си брат Ром, чиито наследници успели да се върнат на Бащината планета, а той останал на Земята, обречен за вечни времена на образа, до днес прогонван, пренебрегнат, третиран като различен, както и цялото му народено поколение.

Седемте братя се стремяли да стигнат до Бащината тайна на божественото творение, до летенето и безсмъртието чрез индустрията и техническия прогрес, но мечта им да литнат отново като свободни птици все още не се е сбъднала. а поколението на Ром и до днес се скита по краищата на цялата Земя и проси божията благодат, милостинята на Баща им, Сътворителя за всичките си братя по Земята.

